

မြတ်ဗုဒ္ဓမြတ်ဗုဒ္ဓ

ကျောင်းဒါယကာသမီး ရွှေခြေကျင်းကြီး

အမည်တင်
ဟာသပုံပြင်များ
မင်္ဂလာစုစုံသော

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

ကျောင်းဒါယကာသမီး

ရွှေခြေကျင်းကြီး

အပါအဝင် ဟာသပုံပြင်များ

မင်္ဂလာစဉ်အောင်

မာတိကာ

၁။	နွားကောင်းပြိုင်ပွဲကြီး	၁
၂။	အရာနဲ့ကြောင်းကြောင်း	၇
၃။	ဖိုးသူတော်နှင့် မြက်ရိတ်သူ	၁၅
၄။	တိုလည်းတိုတဲ့ ကိုဖိုးတို	၂၁
၅။	ကျောင်းဒါယကာသမီး ရွှေခြေချင်းကြီးနှင့်	၂၇
၆။	ဝက်သားတုံးကြီး ဒူးခေါင်းလောက်	၃၅
၇။	ငချော်လဲ၏ ကံတရား	၄၁
၈။	တောကြက်တစ်ကောင်၏ ခြေထောက်	၄၉
၉။	အတောင်ဆိတ်၍ အတိတ်ဆောင်	၅၇
၁၀။	နှစ်လဆိုသော ဝေါဟာရ	၆၃
၁၁။	ကိန္နရာဂူ	၇၁
၁၂။	လူပျိုကြီး လုပ်မည့်သူ	၇၉
၁၃။	ထောင့်အမျိုးမျိုးနှင့် မှန်	၈၅
၁၄။	ကံကြီး စလင်းလွှတ်သလို	၉၁

၁၅။	အရေးထဲမှာဗျာ	၉၉
၁၆။	မြောက်ခွင်ပြန် ကိုတိုးပဲပုပ်	၁၀၅
၁၇။	ကျတ်ကုန်းက သတ္တဝါကြီး	၁၁၁
၁၈။	ဦးသူတော်နှင့် ရေချမ်းစင်	၁၁၉

“တပည့်တော် တွေ ဖူးတဲ့ နွားကောင်းဟာ
 လှလည်းလှ၊ ချောလည်းချော၊ ဝလည်းဝတယ် ဘုရား။
 ဒါပေမဲ့ တွဲဖက်နွားက ဘက်မညီတော့ လိုရာမရောက်ဘဲ
 ဆီဆုံပွတ်သလို တစ်ကောင်တည်း ပြေးနေတယ် ဘုရား၊
 တွဲဖက် အတိုင်နွားမှာ ပြေးရတယ်မရှိဘဲ
 ချာချာလှည့်နေရတာနှင့် အချိန်ကုန်ရော”

နွားကောင်းပြိုင်ပွဲကြီး

ဘုန်းတော်ကြီးသည် မိမိခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်စင်းခိုလှုံလာသော တပည့်များအား ပညာသင်ကြားပေးရုံဖြင့် မပြီးသေးပေ။ ကျောင်းအိပ် ကျောင်းစားတွေမို့ အဝတ်ဆင်ရသည်။ အစာကျွေးရသေးသည်။ ဒါမျှဖြင့် မပြီးသေး။ ဘယ်လို လူစားတွေလဲဟူ၍လည်း စူးစမ်းရသေးသည်။

လသာသော ညတစ်ညတွင် ကျောင်းသားတွေသည် ဝတ်တက် အပြီး၌ မအိပ်ကြသေးပေ။ လက်ရန်းဘက်သို့ထွက်ကာ ငွေလမင်းကြီး ကို မော့ကြည့်နေကြသည်။ ဤအခိုက် ဆရာတော်ဘုရား ကြွလာသည်။ ဝိုင်းဝန်းဝတ်ဖြည့်ပြီး ရှေ့တော်၌ ထိုင်နေကြသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးက...

“ငြ၊ ငဦး၊ ငအိတို့”

“ဘုရား”

“မအိပ်ချင်ကြသေးရင် စကားနိုင်လှကြစမ်းကွယ်၊ ကိုင်း...

ဘယ်သူက စပြောမလဲ”

တပည့်တို့၏ အာစ၊ လျာစ ဗဟုသုတကို စမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်

သည်။

ငြေ့က...

“တပည့်တော် နွားကောင်းပုံကို လျှောက်ထားပါရစေ ဘုရား”

“ကောင်းသဟိတ်၊ သေသေချာချာ နားထောင်ကြ၊ စကား
မပြောနဲ့”

ဤသည့်နောက်တွင် ငြေ့က သူ တွေ့ဖူးသော နွားကောင်း
အကြောင်းကို စတင်ပြီး ပြောလေ၏။

“တပည့်တော် တွေ့ဖူးတဲ့ နွားကောင်းဟာ လှလည်းလှ
ချောလည်းချော၊ ဝလည်းဝတယ် ဘုရား။ ဒါပေမဲ့ တွဲဖက်နွားက ဘက်
မညီတော့ လိုရာမရောက်ဘဲ ဆီဆုံပွတ်သလို တစ်ကောင်တည်း ပြေးနေ
တယ် ဘုရား။ တွဲဖက် အတိုင်နွားမှာ ပြေးရတယ်မရှိဘဲ ချာချာလှည့်နေရ
တာနဲ့ အချိန်ကုန်ရော”

“ကောင်းတယ်ဟေ့၊ ကိုင်း...ငဦး အလှည့်”

“တပည့်တော်ရဲ့ နွားက သန်သဘုရား”

“သန်ပုံ ပြောစမ်းလဟဲ့”

“တပည့်တော်ကို ကျောင်းမအပ်ခင် တစ်လလောက်မှာ
တပည့်တော်တို့ သားအဖ ငမုင်တောကို ထင်းခုတ်ရအောင် သွားကြသ
ဘုရား၊ ထင်းတွေ ခုတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ ခုတ်လိုက်ကြတာ လှည်းပေါ်
တင်တဲ့အခါကျတော့ လှည်းမဆုံတာနဲ့ အကုန်မတင်နိုင်ဘူး။ ဒါတောင်
ရဲတိုင်အထက် တစ်တောင်လောက် မြင့်နေတယ် ဘုရား”

“တယ်လည်း လောဘကြီးသကိုး”

“ဒါနဲ့ မမှောင်ခင် ရွာရောက်အောင် အသေခွန်လာလိုက်တာ
အရေးထဲမှာ အရာပေါ်ဆိုတာလို တောအုပ်အထွက်က ဗွက်ထဲမှာ
လှည်းနစ်ပါလေရော ဘုရား။ တပည့်တော်က ထင်းတွေ ချဖို့ပြောတာ

အဖေက နားမထောင်ဘူး။ ငါ့နွားအကြောင်း ငါသိတယ်ဆိုပြီး နွားနှစ်ကောင်ကို ရိုက်မောင်းတော့ တအားရုန်းတယ် ဘုရား။ အဖေ နွားတွေဟာ တကယ်ပဲ သန်ပါတယ် ဘုရား။ လှည်းစည်းကုံးပြတ်ပြီး နွားနှစ်ကောင်ရယ်၊ အဖေရယ် လွင့်သွားလိုက်ကြတာ ရှားပင်ပေါ်ကို ကန့်လန့်ကြီး တင်နေပါရောလား။”

“တယ် သန်ပါတယ်လား။”

“တပည့်တော်မှာ ရွာပြန်ပြီး လူတွေခေါ်လာရတယ် ဘုရား၊ အဖေနဲ့ နွားတွေကို ကြိုးနဲ့သိုင်းပြီး ခက်ခက်ခဲခဲ ချရပါသဘုရား။”

“အင်း...ကောင်းပါ့...ကောင်းပါ့၊ ကိုင်း...ခုတစ်ခါ ငအိအလှည့်ဟေ့...”

ချောင်ထဲက မှောင်ထဲတွင် ကုပ်နေသော သျှောင်ပေစူးကလေးသည် ရှေ့နားသို့ တိုးလာ၏။

“တပည့်တော် နွားက မြန်သဘုရား။”

“အေး...မြန်ပုံကလေး။”

“တပည့်တော်ကို ကျောင်းမထားမီ တစ်နှစ်လောက်မှာ ရေစကြိုက ဒွေးတော် အလည်လာပါလေရော ဘုရား။ အဖေကလည်း မအားတော့ တပည့်တော်ပဲ ဒွေးတော်ကို ဘုရားဖူးဖို့ လှည်းနဲ့ လိုက်ပို့ရတာပေါ့။ တပည့်တော်ရဲ့ နွားတွေကလည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ ပြေးတယ် ဘုရား။ ကန်ကြိုးကို ကန်ပြီး ဆွဲထားတဲ့ကြားထဲက ပြေးနေတော့ ပြေးဟာဆိုပြီး လွှတ်ပေးလိုက်တော့ ပြေးလိုက်တာ ဘုရား။ ရွှေစည်းခုံဘုရားကို ကွမ်းတစ်ယာမညက်ခင်ရောက်သဘုရား။ ဒါနဲ့ ဒွေးတော် ဆင်းတော့ လို့ပြောပြီး လှည့်အကြည့်မှာ ဒွေးတော် ပါမလာဘူး။”

“ဘယ်လို ဖြစ်တာတုံးဟဲ့”

“တပည့်တော်လည်း ကမန်းကတန်း လှည်းကို ပြန်လှည့်ပြီး

မောင်းလာလိုက်တာ သရပါတံခါးနားမှာ ဒွေးတော်ကို မြင်ရတယ် ဘုရား”

“လှည်းပေါ်က လိမ့်ကျတာ မသေတောင် ကျိုးပြီပေါ့ဟယ်”

“မကျိုးပါဘူး ဘုရား၊ ဒွေးတော်ဟာ လှည်းခုန်လို့ မြောက်တက် ပြီး လွင့်သွားတာမို့ လေထဲမှာပဲ ရှိသေးသဘုရား၊ ဒါနဲ့ တပည့်တော် လည်း လှည်းကို ဒွေးတော်အောက်တည့်တည့် ပြေးခံလိုက်ရပါသ ဘုရား”

ဘုန်းတော်ကြီးသည် “နွားတွေထဲမှာတော့ ငအိရဲ့နွားက အကောင်းဆုံးပဲဟေ့” မိန့်တော်မူသည်။ ကိုရင်များ၊ သာမဏေများ လည်း လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးကာ တသောသော ရယ်မောကြလေ၏။

“ဘာဟင်းလဲကွ မွေးလှချည်ကလား”

“ယုန်ကင်နဲ့ မန်ကျည်းရွက်ဟင်းဗျ”

“ကောင်းတယ်ဟေ့ . . .စားကြ . . .စားကြ

ငါတော့ မျိုးစပါး ယူစရာရှိသေးလို့ကွာ၊

မစားအားသေးဘူး”

အရာနဲ့ကြောင်းကြောင်း

ဂါမဏိစန္ဒသည် သူ ချီခဲ့ပိုးခဲ့သော ခုနစ်နှစ်ရွယ် မင်းသား ကလေး ဘုရင်ဖြစ်လာသောအခါ မင်းခယောကျ်ား မလုပ်တော့ဘဲ ဗာရာဏသီပြည်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့လေ၏။ ဆွေမျိုးသားချင်းများက ဝမ်းသာအယ်လဲ ဆီးကြိုကြသဖြင့် လယ်သမားဘဝတွင် အရိုးထုတ်ရန် စိတ်ကူးမိတော့၏။

လုပ်စရာ မြေတွေပေါ၏။ ဓားမတစ်ချောင်းရှိလျှင် ထွန်တုံး ထွန်သန် ထွန်သားလည်း မခက်။ အမိဘက်က ဆွေမျိုး၊ အဖဘက်က ဆွေမျိုးနှင့် ရပ်သူရွာသားများကလည်း ဝိုင်းဝန်းကူညီကြသည်။ သို့သော် လယ်ထွန်စရာ နွားမရှိ။ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများမှာလည်း နွားအပို မရှိ။

ဤသို့ဖြင့် ဂါမဏိစန္ဒသည် မောင်သုခ၊ မယ်သာမတို့ထံမှ နွားတစ်ရှဉ်းကို နေ့ပြန်ပေးဖြင့် ငှားရမ်းအသုံးပြုရတော့သည်။ နေ့ပြန်ပေး မှာ နွားနှစ်ကောင်ကို အရဏိတက်ချိန်တွင် လာယူပြီး မမှောင်မီ ပြန်ပို့ရ ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂါမဏိစန္ဒသည် နေဝင်ချိန်တွင် မောင်သုခတို့အိမ်သို့ ရောက်

လာမြဲ ဖြစ်သည်။ “မောင်သုခရေ...ဟောဒီမှာ မင်း နွားတွေ” ဆိုကာ ခြံသွင်းထားခဲ့မြဲ ဖြစ်သည်။ တစ်ညနေတွင်ကား မောင်သုခတို့ လင်မယား ထမင်းစားချိန်နှင့် ကြုံနေသည်။

“ဦးရီး ထမင်း သုံးဆောင်ပါဦး”

“စားကြပါကွာ၊ ငါ မစားအားသေးပါဘူး”

ဂါမဏိစန္ဒသည် မောင်သုခ၊ မယ်သာမတို့၏ မျက်စိအောက်တွင် နွားခြံကို ဖွင့်သည်။ နွားနှစ်ကောင် ခြံထဲသွင်းသည်။ ထို့နောက် နွားခြံကို ပြန်ပိတ်ထားခဲ့သည်။

“ဘာဟင်းလဲကွ၊ မွေးလှချည်ကလား”

“ယုန်ကင်နဲ့ မန်ကျည်းရွက်ဟင်းဗျ”

“ကောင်းတယ်ဟေ့...စားကြ...စားကြ၊ ငါတော့ မျိုးစပါး ယူစရာရှိသေးလို့ကွာ၊ မစားအားသေးဘူး”

ဂါမဏိစန္ဒသည် ပျိုးခင်းတွင် ပျိုးကြဲရန်သာ အာရုံစောနေသည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ပျိုးကြဲရန်ရှိသဖြင့် နွားနှစ်ကောင်ကို သွားရောက် မယူမိ။ သို့သော် မောင်သုခ ရောက်လာသည်။

“ဦးရီးစန္ဒ ကျွန်တော့် နွားတွေကော”

“ဟေ့ကောင်...မင်းတို့လင်မယားရဲ့ မျက်စိအောက်တွင် နွားနှစ်ကောင်စလုံး ခြံသွင်းပစ်ခဲ့တာပဲ။ ဘာတွေ လာပြောနေတာတုံး”

“အခုမနက် ခြံထဲကြည့်တော့ အဲဒီ နွားတစ်ရည်း မရှိဘူးဗျ”

“ညက သူခိုး ဝင်ခိုးသွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့”

“အဲဒါ ကျုပ် မသိဘူး၊ ဦးရီးပါးစပ်က မင်းနွားတွေ ဟောဒီမှာလို့ပြောပြီး ပြန်အပ်တာ မဟုတ်တဲ့အတွက် အခု ပြန်အပ်ပါ”

“ဟာ...မောင်သုခ၊ ဒီလို မလုပ်ပါနဲ့”

“ဦးရီး ကျုပ် နွားနှစ်ကောင်ကို ပြန်မအပ်နိုင်ရင် တရားစွဲရလိမ့်